

GŁOS RADOMSZZCZAŃSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

WTOREK 29 LISTOPADA 1949 ROKU

Nr 328 (1252)

„Zbyt żywe są w pamięci narodów okropności minionej wojny i zbyt wielkie są siły społeczne, stojące na straży pokoju, aby uczniowie Churchilla w dziedzinie agresji zdołali je przewyciężyć i skierować na tory nowej wojny”.

J. Stalin

Obrona pokoju i walka przeciw podżegaczom wojennym

Rezolucje narady Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych

Przedstawiciele Komunistycznej Partii Bułgarii, Rumuńskiej Partii Robotniczej, Węgierskiej Partii Pracujących, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików), Komunistycznej Partii Francji, Komunistycznej Partii Włoch i Komunistycznej Partii Czechosłowacji, po przedyskutowaniu sprawy obrony pokoju i walki z podżegaczami wojennymi, doszli jednomyślnie do porozumienia w tym co następuje:

Wydarzenia ostatnich dwóch lat w pełni potwierdziły słuszność analizy sytuacji międzynarodowej, jakiej dokonała pierwsza narada Biura Informacyjnego partii komunistycznych i robotniczych we wrześniu 1947 r.

W ciągu tego okresu jeszcze wyraźniej i ostrzej zarysowały się dwie linie w polityce światowej — linia demokratycznego antyimperialistycznego obozu z ZSRR na czele, obozu prowadzącego uporczywą i konsekwentną walkę o pokój między narodami, o demokrację oraz linia imperialistycznego, autydemokratycznego obozu, na czele którego stoją kółka rządzące USA, obozu stawiającego sobie za główny cel ustanowienie przemocą panowania anglo-amerykańskiego nad światem, użarżmienie obcych krajów i narodów, rozgromienie demokracji i rozpętanie nowej wojny. Przy tym agresywność obozu imperialistycznego rośnie nadal. Kółka rządzące Stanów Zjednoczonych Ameryki i Anglii prowadzą otwarcie politykę agresji i przygotowań do nowej wojny.

W walce przeciwko obozowi imperializmu i wojny wyrosły i okrzepły siły pokoju, demokracji i socjalizmu. Dalszy wzrost potęgi Związku Radzieckiego, wzmocnienie nie się krajów demokracji ludowej pod względem politycznym i gospodarczym oraz wkroczenie tych krajów na drogę budowy socjalizmu, historyczne zwycięstwo chińskiej rewolucji ludowej nad zjednoczonymi siłami reakcji we wnętrzu i imperializmem amerykańskiego, utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, wzmocnienie partii komunistycznych i wzrost ruchu demokratycznego w krajach kapitalistycznych, ogromny rozmach ruchu obrońców pokoju — WSZYSTKO TO ŚWIADCZY O POWAŻNYM ROZSZERZENIU I UMOCNIENIU OBOZU ANTYIMPERIALISTYCZNEGO I DEMOKRATYCZNEGO.

Równocześnie obóz imperialistyczny i autydemokratyczny słabnie. Sukcesy sił demokracji i socjalizmu, dojrzejący kryzys gospodarczy, dalsze zaostrzenie ogólnego kryzysu systemu kapitalistycznego, zaostrzenie się przeciwieństw wewnętrznych i zewnętrznych tego systemu — wszystko to świadczy o postępującym OSŁABIENIU IMPERIALIZMU.

Zmiany w układzie sił na arenie międzynarodowej na korzyść obozu pokoju i demokracji wywołują zacieklą złość i wściekłość wśród imperialistycznych podżegaczy wojennych. Imperialiści anglo-amerykańscy liczą na to, że za pomocą wojny uda się im zmienić bieg rozwoju historycznego, przewyciężyć swe sprzeczności zewnętrzne i wewnętrzne oraz trudności, ugruntować pozycje kapitału monopolistycznego i zdobyć panowanie nad światem. Czując

że czas działa przeciwko nim, imperialiści w gorączkowym pośpiechu kładą różne bloki i sojusze sił reakcyjnych, w celu realizacji swych agresywnych planów.

Cała polityka imperialistycznego bloku anglo-amerykańskiego służy przygotowaniom do wojny światowej. Znajduje ona wyraz w udaremieniu pokojowego uregulowania stosunków z Niemcami i Japonią, w ostatecznym rozczłonkowaniu Niemiec, w przekształcaniu zachodnich stref Niemiec i okupowanej przez wojska amerykańskie Japonii w rezerwy tyfaszizmu, tendencji odwrotnych i w bazę wypadową do realizacji agresywnych planów tego bloku.

Polityce tej służy narzucający jarmazm niewoli plan Marshalla, jego bezpośrednia kontynuacja — unia zachodnia i wojenny pakt północno-atlantycki, wymierzone przeciwko wszystkim milującym pokojem narodom, polityce tej służy nieokreślony wyścig zbrojeń w Stanach Zjednoczonych i w państwach zachodnio-europejskich, śrubowanie budżetów wojennych i rozszerzanie sieci amerykańskich baz wojennych. Polityka ta znajduje również wyraz w tym, że blok anglo-amerykański odmawia zgody na zakaz użycia broni atomowej, jakkolwiek rozsyła się w proch legenda o amerykańskim monopolu atomowym — wreszcie polityka ta wyraża się w rozpalaniu wszelkimi sposobami histerii wojennej. Polityka ta określa całą linię bloku anglo-amerykańskiego w Organizacji Narodów Zjednoczonych, zmierzająca do podważenia ONZ i przekształcenia tej organizacji w narzędzie monopolu amerykańskiego.

Polityka rozpętania przez imperialistów nowej wojny znalazła również wyraz w zdemaskowanym na procesie budapeszteńskim Rajka — Brankowa spisku, który był zorganizowany przez kółka anglo-amerykańskie przeciwko krajom demokracji ludowej i Związkowi Radzieckiemu przy pomocy faszystowskiej nacjonalistycznej klikki Tito, która stała się agenturą międzynarodowej reakcji imperialistycznej.

Polityka przygotowań do nowej wojny niesie masom ludowym krajów kapitalistycznych nieustanny wzrost niepomiernych ciężarów podatkowych, wzrost nędzy mas pracujących obok fantastycznego wzrostu zysków dodatkowych monopolu, które bogactwa się w wyścigu zbrojeń. Dojrzejący kryzys gospodarczy niesie masom pracującym krajów kapitalistycznych jeszcze w większą nędzę, bezrobocie, głód, strach przed dniem jutrzyszym. Jednocześnie polityka przygotowań do wojny związana jest z ciągłymi zakusami imperialistycznych kół rządzących na elementarne prawa i swobody demokratyczne mas ludowych, polityka ta zwraca uwagę na wzmocnienie reakcji we wszystkich dziedzinach życia społecznego, politycznego i ideologicznego, związana jest ze stosowaniem faszystowskich metod represji wobec postępowych i demokratycznych sił narodów. Przy pomocy tych środków burżuazja imperialistyczna usiłuje przygotować zaplecze dla rozbójniczej wojny.

Tak więc, podobnie jak faszystowski agresorzy, blok anglo-amerykański czyni przygotowania do nowej wojny we wszystkich kierunkach: za pomocą przygotowań wojenno-strategicznych, za pomocą nacisku i szantażu politycznego, ekspansji gospodarczej i

KOMUNIKAT o naradzie Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych

W drugiej połowie listopada na Węgrzech odbyła się narada Biura Informacyjnego w składzie przedstawiciele: Komunistycznej Partii Bułgarii — tow. W. Czerwenkowa, W. Poptomowa, Rumuńskiej Partii Robotniczej — tow. G. Gheorghiu-Dej, I. Kiszyniewskiego, A. Mogiorosa, Węgierskiej Partii Pracujących — tow. M. Rakosi'ego, E. Gero, I. Revai, J. Kadara, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — tow. J. Bermana, A. Zawadzkiego, Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) — tow. M. Susłowa, P. Judina, Komunistycznej Partii Francji — tow. J. Duclou, E. Fajon, G. Cognot, Komunistycznej Partii Czechosłowacji — tow. R. Slansky'ego, Sz. Basztowańskiego, L. Koprzywy, B. Gemindera oraz Komunistycznej Partii Włoch — tow. P. Togliatti'ego, E. d'Onofrio, A. Cichalin'.

Na naradzie zostały wygłoszone referaty: tow. M. Susłowa — „OBRONA POKOJU I WALKA PRZECIWKO PODŻEGACZOM WOJENNYM”, tow. P. Togliatti'ego — „JEDNOŚĆ KLASY ROBOTNICZEJ A ZADANIA PARTII KOMUNISTYCZNYCH I ROBOTNICZYCH” oraz tow. G. Gheorghiu-Dej — „KOMUNISTYCZNA PARTIA JUGOSŁAWII WE WŁADZY MORDERCÓW I SZPIEGÓW”.

Po dyskusji na temat wygłoszonych referatów, uczestnicy narady uzgodnili całkowicie swe poglądy i jednomyślnie uchwalili odpowiednie rezolucje.

uzarżmiania narodów, za pomocą ideologicznego tumanienia mas i wzmocniania reakcji.

Wodźcy imperializmu amerykańskiego budują swe plany rozpętania nowej wojny światowej i zdobycia panowania nad światem, nie biorąc pod uwagę realnego układu sił między obozem imperializmu a obozem socjalizmu. Ich plany panowania nad światem są jeszcze bardziej pozbawione podstaw i mają bardziej awanturniczy charakter, aniżeli plany Hitlerowców i imperialistów japońskich. Imperialiści amerykańscy wyraźnie przeceniają swe siły i nie doceniają rosnącej siły i stopnia zorganizowania obozu antyimperialistycznego.

Warunki historyczne różnią się dziś w sposób zasadniczy od warunków, w których odbywały się przygotowania do drugiej w jny światowej. W obecnych warunkach międzynarodowych podżegaczom wojennym jest bez porównania trudniej realizować swe lawowe plany. „ZBYT ŻYWE SA W PAMIĘCI NARODÓW OKROPNOŚCI MINIONEJ WOJNY I ZBYT WIELKIE SA SIŁY SPOŁECZNE, STOJĄCE NA STRAŻY POKOJU, ABY UCZNIOWIE CHURCHILLA W DZIEDZINIE AGRESJI ZDOŁALI JE PRZEWYCIEŻYĆ I SKIEROWAĆ NA TORY NOWEJ WOJNY”.

Narody nie chcą wojny i nienawidzą wojny. Uświadamiają one sobie coraz bardziej w jak straszliwą otchłań usiłują je zepchnąć imperialiści. Nieustanna walka Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej oraz międzynarodowego robotniczego i demokratycznego ruchu walki o pokój, o wolność i niezawisłość narodów przeciw podżegaczom wojennym z każdym dniem zyskuje coraz to tętniejsze poparcie najszerzych warstw ludności wszystkich krajów świata.

Stąd rozwój potężnego ruchu obrońców pokoju. Ruch ten, skupiający w swoich szeregach prze-

szło 600 mln. ludzi, szerzy się i rośnie, ogarniając wszystkie kraje świata i wciągając do swych szeregów coraz to nowych bojowników przeciwko groźbie wojny. Ruch obrońców pokoju jest wymownym dowodem, że masy ludowe biorą sprawę obrony pokoju we własne ręce, demonstrując niezlomną wolę obrony pokoju, wolę niedopuszczenia do wojny.

Jednakże niedoceniają niebezpieczeństwa nowej wojny, przygotowującej przez mocarstwa imperialistyczne ze Stanami Zjednoczonymi i Anglią na czele, byłoby błędne i szkodliwe dla sprawy pokoju.

Ogromny wzrost sił obozu demokracji i socjalizmu nie powinien wywoływać w szeregach prawników bojowników o pokój żadnych nastrojów samouspokojenia. Było by, głębokim, niewybaczalnym błędem, gdyby się sądziło, że groźba wojny rzekomo się zmniejszyła. Doświadczenie historyczne uczy, że im bardziej beznadziejnie przedstawiają się sprawy reakcji imperialistycznej, tym bardziej ona szaleje, tym bardziej wznosi się niebezpieczeństwo awantur wojennych.

Tylko największa czujność narodów, ich niezłomna wola prowadzenia wszelkimi siłami i wszelkimi środkami aktywnej walki o pokój doprowadzą do bankructwa zbrodnicze zamysły podżegaczy do nowej wojny.

W warunkach wznagającej się groźby nowej wojny, a partii komunistycznej i robotniczej spada wielka historyczna odpowiedzialność. Walka o trwały pokój, o zorganizowanie i zespolenie sił po kraju przeciwko silom wojny powinna stać się dziś centralnym punktem całokształtu działalności partii komunistycznych i organizacji demokratycznych.

W celu realizacji wielkiego i szlachetnego zadania ocalenia ludzkości przed niebezpieczeństwem nowej wojny, przedstawiciele partii komunistycznych i robotni-

czych stawiają przed sobą jako najważniejsze, następujące zadania:

1 należy jeszcze bardziej uporczywie pracować nad organizacyjnym umocnieniem i rozszerzeniem ruchu obrońców pokoju, wciągając do tego ruchu coraz to nowe warstwy ludności, przekształcając go w ruch ogólnonarodowy. Szczególną uwagę należy zwrócić na wciągnięcie do ruchu obrońców pokoju — związków zawodowych, organizacji kobiecych, młodzieżowych, spółdzielczych, sportowych, kulturalno- oświatowych, religijnych i innych organizacji, jak również uczonych, pisarzy, dziennikarzy, działaczy kulturalnych, działaczy parlamentarnych i innych działaczy politycznych i społecznych, występujących w obronie pokoju przeciwko wojnie.

Ze szczególną siłą staje dziś zadanie zespolenia wszystkich uczuciowych zwolenników pokoju, bez względu na ich przekonania religijne i poglądy polityczne oraz przynależność partyjną, na najszerzej platformie walki o pokój, przeciwko niebezpieczeństwu nowej wojny, które za wisło nad ludzkością.

2 decydujące znaczenie dla dalszego rozwijania ruchu obrońców pokoju, ma coraz aktywniejszy udział w tym ruchu klasy robotniczej, jej zwartość i jedność jej szeregów. Dlatego też najważniejszym zadaniem partii komunistycznych i robotniczych jest skupianie i rozbijanie bojowników o sprawę pokoju najszerzych warstw klasy robotniczej, budowanie trwałej jedności klasy robotniczej, organizowanie wspólnych wystąpień rozmaitych oddziałów proletariatu na wspólnej platformie walki o pokój i nie zawisłość narodową swego kraju.

3 Jedność klasy robotniczej może być wywalczona jedynie w stanowczej walce przeciwko prawicowo-socjalistycznym rozbijaczom i dezorganizatorom ruchu robotniczego.

Prawicowi socjaliści pokroju Bevina, Attlee, Bluma, Guy Molleta, Spaaka, Schumachera, Rennera, Saragata oraz reakcyjni prowodyrzy związkowi pokroju Greena, Careya, Deakina, prowadzący rozbijacką i antyludową politykę, są głównymi wrogami jedności klasy robotniczej, pachołkami podżegaczy wojennych i slugasami imperializmu, maskującymi swą zdradę pseudosocjalistyczną, kosmopolityczną frazeologią.

Walcząc nieustannie o pokój, partii komunistycznej i robotniczej powinny nieustannie demaskować prawicowo-socjalistycznych prowodyrów, jako najbardziej zacieklonych wrogów pokoju. Należy ze wszelkim miar rozwijać i umacniać współpracę i jedność działania z dolowymi organizacjami i z szeregowymi członkami partii socjalistycznych, popierać wszystkie prawdziwie uczciwe elementy w szeregach tych partii, wyjaśniać im zgubność polityki reakcyjnych prawicowych przywódców

4 Partie komunistyczne i robotnicze powinny przeciwstawić ludożerczej propagandzie agresorów, usiłujących przekształcić kraje Europy i Azji w krwawe pole wojny, — najszerzą propagandę ugruntowanego i długotrwałego pokoju między narodami, powinny nieustannie demaskować agresywne bloki i sojusze wojskowo-polityczne (przede wszystkim „unię zachodnią” i „blok północno-atlantycki”), szeroko wyjaśniać, że nowa wojna przyniosłaby narodom najstraszliwsze nieszczęścia i olbrzymie zniszczenia oraz że walka przeciwko wojnie i obrona pokoju jest sprawą wszystkich narodów świata. Należy zmierzać do tego, aby propaganda wojny i głoszone przez agentów imperializmu anglo-amerykańskiego nienawiść rasową i wrogość między narodami — napotykały na ostre poparcie ze strony wszystkich sił demokratycznych w każdym kraju. Należy zmierzać do tego, aby żadne wystąpienia propagatorów nowej wojny nie pozostało bez stanowczej odpłaty ze strony uczciwych zwolenników pokoju.

5 Należy na szeroką skalę stosować nowe, skuteczne i w pełni wypróbowane formy masowej walki o pokój, jak komitety obrony pokoju w mieście i na wsi, jak układanie petycji i protestów, jak plebiscyty przeprowadzane wśród ludności, co było na szeroką skalę stosowane we Francji i Włoszech. Wydawanie i rozpowszechnianie literatury demaskującej przygotowania do wojny, zbiórki pieniężne na fundusz walki o pokój, organizowanie bojkotów filmów, gazet, książek, czasopism, stacji radiowych, instytucji i działaczy propagujących nową wojnę — stanowi doniosłe zadanie partii komunistycznych i robotniczych.

6 Partie komunistyczne i robotnicze w krajach kapitalistycznych uważają za swój obowiązek zespolenie walki o niezawisłość narodową, i walki o pokój w jedną całość, nieustannie demaskowanie antynarodowego, zdradzieckiego charakteru polityki rządów burżuazyjnych, które przekształcały się w zwykłych slugasów agresywnego imperializmu amerykańskiego, jednocześnie i zespolanie wszystkich demokratycznych patriotycznych sił kraju wokół hasła zniesienia haniebnego jarmazmu, które wyraża się w niewolniczej zależności od monopolu amerykańskich, wokół hasła nawrotu do samodzielną polityki zagranicznej i wewnętrznej odpowiadającej interesom narodowym.

Należy jednocześnie najszerzej masy ludowe krajów kapitalistycznych dla obrony praw i swobód demokratycznych, wyjaśniając im nieustannie, że obrona pokoju jest nierozdzielnie sprzęgnięta z obroną najżywniejszych interesów klasy robotniczej i mas pracujących, z obroą ich praw gospodarczych i politycznych.

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Obrona pokoju i walka przeciw podżegaczom wojennym

Rezolucje narady Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Ważne zadania stoją przed partiami komunistycznymi Francji, Włoch, Anglii, Niemiec Zachodnich i innych krajów, których narody imperiały amerykańscy chcą wykończyć w charakterze mięsa armatniego dla realizacji swych agresywnych planów. Obowiązkiem tych partii jest z jeszcze większą siłą rozwijać walkę o pokój, o udaremnienie zbrodniczych zamiarów anglo-amerykańskich podżegaczy wojennych.

7 przed partiami komunistycznymi i robotniczymi krajów demokracji ludo-

wej i Związku Radzieckiego staje — wraz z demaskowaniem imperialistycznych podżegaczy wojennych i ich pacholców, zadanie dalszego umocnienia obozu pokoju i socjalizmu w imię obrony pokoju i bezpieczeństwa narodów.

8 w realizowaniu swych agresywnych planów, zwłaszcza w Europie środkowej i południowo-wschodniej, imperialiści anglo-amerykańscy poważają rolę wyznaczają nacjonalistyczne klucze Tito, która pełni służbę szpiegowską u imperialistów. Obrona pokoju i walka z

podżegaczami wojennymi wymaga dalszego demaskowania tej klikki, która zdezerterowała do obozu najzacieklejszych wrogów pokoju, demokracji i socjalizmu — do obozu imperializmu i faszyzmu.

Po raz pierwszy w historii ludzkości powstał zorganizowany front pokoju, na którego czele stoi Związek Radziecki — chorąży i ostoja pokoju na całym świecie.

Coraz szerszym echem rozlega się w masach ludowych krajów kapitalistycznych meżne wezwwanie partii komunistycznych, które głosi, że narody nie będą nigdy wojować przeciwko pierwszemu

na świecie państwu socjalistycznemu — przeciw Związkowi Radzieckiemu.

W latach wojny przeciwko faszyzmowi partie komunistyczne były awangardą ogólnie - narodowego oporu przeciwko zaborcom. w okresie powojennym partie komunistyczne i robotnicze kroczą w pierwszych szeregach bojowników o najżywośniejsze interesy swych narodów, przeciwko nowej wojnie. Zespołeni pod kierownictwem klasy robotniczej wszyscy przeciwnicy nowej wojny — ludzie pracy, nauki, kultury — tworzą potężny front pokoju, który potrafi udaremnić zbrodnicze zamiary imperialistów.

OD ENERGII I INICJATYWY PARTII KOMUNISTYCZNYCH ZALEŻY W DUŻEJ MIERZE WYNIK ROZPŁOMIENIAJĄCEJ SIĘ POTĘŻNEJ WALKI O POKÓJ; PRZEKSZTAŁCENIE MOŻLIWOŚCI UDAREMNIENIA PLANÓW PODŻEGACZY WOJENNYCH W RZECZYWISTOŚĆ — ZALEŻY PRZED E WSZYSTKIM OD KOMUNISTÓW, JAKO PRZODUJĄCYCH BOJOWNIKÓW.

Siły demokracji, siły zwolenników pokoju w imię najżywośniejszych interesów narodów, w imię ich życia i wolności.

na tym, aby jeszcze bardziej zaostrzyć czujność narodów w stosunku do podżegaczy wojennych, aby organizować i zespolić szerokie masy ludowe do aktywnej obrony sprawy pokoju w imię najżywośniejszych interesów narodów, w imię ich życia i wolności.

Jedność klasy robotniczej a zadania partii komunistycznych i robotniczych

1

Przygotowania do nowej wojny, prowadzone przez imperialistów anglo-amerykańskich, ofensywa reakcji burżuazyjnej przeciwko prawom demokratycznym oraz interesom gospodarczym klasy robotniczej i mas ludowych — wymaga wzmocnienia walki klasy robotniczej o utrzymanie i ugruntowanie pokoju, o zorganizowanie zdecydowanego oporu wobec podżegaczy wojennych oraz wobec nacisku reakcji imperialistycznej.

REKONSTRUKCJA SUKCESÓW W TEJ WALCE JEST JEDNOŚCIĄ SZEREGÓW KLASY ROBOTNICZEJ.

Doświadczenie okresu powojennego dowodzi, że polityka rozbijania ruchu robotniczego wysuwa się na jedno z czołowych miejsc w arsenale środków taktycznych i chwytów, stosowanych przez imperialistów, w celu rozpięcia, nowej wojny, złażenia sił demokracji i socjalizmu, w celu gwałtownego obniżenia stopy życiowej mas ludowych.

Nigdy jeszcze w dziejach międzynarodowego ruchu robotniczego nie nosiła się tak silnie i zdecydowanie w poszczególnych krajach, jak i w skali światowej nie miała tak decydującego znaczenia jak obecnie. Jedność szeregów klasy robotniczej konieczna jest po to, aby obronić pokój, zniewieżyć zbrodnicze zamiary podżegaczy wojennych, udaremnić spisek imperialistów przeciw demokracji i socjalizmowi, nie dopuścić do zaprowadzenia faszystowskich metod rządzenia, odeprzeć w zdecydowany sposób ofensywę kapitalu monopolistycznego, przeciwko najżywośniejszym interesom klasy robotniczej i osiągnąć polepszenie sytuacji mas pracujących.

Zadania te mogą być zrealizowane przede wszystkim przez zespolenie szerokiej masy klasy robotniczej, nie zależnie od przynależności partyjnej, związkowej oraz przekonań religijnych.

Jedność od dołu — oto najbardziej skuteczną drogą zespolenia wszystkich robotników w imię obrony pokoju, niezawisłości narodowej swego kraju, w imię obrony interesów gospodarczych i praw demokratycznych mas pracujących. JEDNOŚĆ KLASY ROBOTNICZEJ JEST CAŁKOWICIE OSIĄGALNA, MIMO PRZECIWDZIAŁANIA KIEROWNICZYCH OSÓBKÓW TYCH ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH BĄDŹ TEŻ PARTII, KTÓRYM PRZEWODZĄ ROZBIJACZE I WROGOWIE JEDNOŚCI.

Okres powojenny cechowały wielkie sukcesy w dziedzinie likwidacji rozbiłcia klasy robotniczej oraz zespolenia wszystkich sił demokratycznych; wyrazem tego było utworzenie Światowej Federacji Związków Zawodowych, Międzynarodowej Demokratycznej Federacji Kobiet i Świa-

tovej Federacji Młodzieży Demokratycznej oraz zwołanie Światowego Kongresu Obróńców Pokoju. Sukcesy jedności znajdują wyraz w umocnieniu CGT we Francji, w stworzeniu jednolitej centrali związków zawodowych we Włoszech (Włoska Powstająca Konfederacja Pracy), w bojowych wystąpieniach proletariatu francuskiego i włoskiego.

W krajach demokracji ludowej osiągnięto historyczne zwycięstwa w dziedzinie jedności klasy robotniczej — stworzono zjednoczone partie klasy robotniczej, jednolite związki zawodowe, jednolite organizacje spółdzielcze, młodzieżowe, kobiece i inne. Jedność klasy robotniczej odegrała decydującą rolę w sukcesach, odniesionych na polu rozwoju gospodarczego i kulturalnego w krajach demokracji ludowej, w zapewnieniu kierowniczej roli klasy robotniczej w państwie oraz w dziedzinie radykalnego polepszenia sytuacji materialnej mas pracujących.

ŚWIADCZY TO O OGROMNYM DĄŻENIU MAS ROBOTNICZYCH DO ZWARCIA SWYCH SZEREGÓW, O ISTNIENIU REALNYCH MOŻLIWOŚCI UTWORZENIA JEDNOLITEGO FRONTU KLASY ROBOTNICZEJ PRZECIWKO ZJEDNOCZONYM SIŁOM REAKCJI — OD IMPERIALISTÓW AMERYKAŃSKICH DO PRAWICOWYCH SOCJALISTÓW.

Imperialiści amerykańscy i angielscy oraz ich satelici w krajach europejskich dążą do rozproszenia i dezorganizacji sił proletariackich i ogólnoludowych, wiążąc szczególne nadzieje z prawicowymi socjalistami i reakcyjnymi działaczami związkowymi. Na bezpośrednie zlecenie imperialistów amerykańskich i angielskich, przywódcy prawicy socjalistycznej oraz reakcyjni działacze związków zawodowych dokonują od góry rozłamu w szeregach ruchu robotniczego, starają się zniszczyć utworzone w okresie powojennym jednolite organizacje klasy robotniczej. Usiłowali oni rozsadzić od wewnątrz Światową Federację Związków Zawodowych, organizowali rozłamowe grupy „Force Ouvriere” we Francji i tak zwaną „Federację Pracy” we Włoszech, przygotowują zmontowanie rozłamowej międzynarodowej centrali związków zawodowych. Podobne rozbiłciackie próby podejmowali również kierownicy organizacji katolickich w poszczególnych krajach.

W PEŁNI POTWIERDZIŁA SIĘ OCENA, JAKĄ PIERWSZA NARADA BIURA INFORMACYJNEGO PARTII KOMUNISTYCZNYCH I ROBOTNICZYCH DAŁA ZDRADZIECKIEJ DZIAŁALNOŚCI PRZY WÓDZÓW PRAWICY SOCJALISTYCZNEJ, JAKO PACHOLKÓW IMPERIALIZMU I NAJBARDZIEJ ZACIEKŁYCH WROGÓW JEDNOŚCI KLASY ROBOTNICZEJ.

Prawicowi socjaliści występują obecnie nie tylko jako agenci burżuazji swoich własnych krajów, lecz również jako agenci imperializmu amerykańskiego, przekształcając partie socjaldemokratyczne krajów europejskich w partie amerykańskie, w bezpośrednie narzędzie agresji imperialistycznej Stanów Zjednoczonych.

W tych krajach, w których prawicowi socjaliści wchodzą w skład rządów (Anglia, Francja, Austria, kraje skandynawskie), występują oni jako zarządcy obrońcy „planu Marshalla”, „Unii Zachodniej”, „Paktu północnoatlantyckiego” i wszelkich innych form ekspansji amerykańskiej. CI PSEUDO-SOCJALIŚCI SPEŁNIJĄ NAJBARDZIEJ NIKCZEMNĄ ROLĘ W PRZEŚLADOWANIU ROBOTNIKÓW I ORGANIZACJI DEMOKRATYCZNYCH, BRONIĄCYCH INTERESÓW MAS PRACUJĄCYCH.

Stacząc się coraz niżej na drodze zdrady interesów klasy robotniczej, demokracji i socjalizmu, odżegnywując się całkowicie od nauki marksizmu, prawicowi socjaliści wstępują obecnie jako obrońcy i propagatorzy rozbiłciackiej ideologii imperializmu amerykańskiego. Ich teorie „socjalizmu demokratycznego”, „trzeciej siły”, ich kosmopolityczne brednie na temat konieczności wyrzucenia się suwerenności narodowej — są jedynie ideologiczną osłoną agresji amerykańskiej i imperializmu amerykańskiego.

Nędzny twór zgnięty za życia II Międzynarodówki — tak zwany komitet międzynarodowy konferencji socjalistycznych (COMISCO) przekształcił się w skupisko najzacieklejszych rozbiłciaczy i dezorganizatorów ruchu robotniczego. ORGANIZACJA TA STAŁA SIĘ CENTRUM SZPIEGOWSKIM W SŁUŻBIE WYWIADU ANGLIEJSKIEGO I AMERYKAŃSKIEGO.

JEDYNE W STANOWCZEJ WALCE PRZECIWKO PRAWICOWO-SOCJALISTYCZNYM ROZBIJACZOM I DEZORGANIZATOROM RUCHU ROBOTNICZEGO MOŻNA OSIĄGNAĆ JEDNOŚĆ KLASY ROBOTNICZEJ.

2

Biuro Informacyjne uważa za naczelną zadanie partii komunistycznych nieustanną walkę o zjednoczenie i zorganizowanie wszystkich sił klasy robotniczej, aby zdecydowanie odeprzeć bezczelne zakusy imperializmu anglo-amerykańskiego, aby udaremnić jego stawkę na nową wojnę światową, obronić i wzmocnić sprawę pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, obrócić w niwec ofensywę kapitalu monopolistycznego na stopie życiowa mas pracujących.

W OBECNEJ SYTUACJI MIĘDZY NARODOWEJ BEZPOŚREDNIM OBOWIĄZKIEM PARTII KOMUNISTYCZNYCH JEST WYJAŚNIENIE TEGO, ŻE JEŻELI KLASA ROBOTNICZA NIE ZAPEWNI JEDNOŚCI SWOICH SZEREGÓW, POZBAWI SIĘ ONA NAJWAŻNIEJSZEJ BRONI W WALCE PRZECIWKO NARAJĄCEJ GROZBIE NOWEJ WOJNY ŚWIATOWEJ ORAZ PRZECIWKO OFENSYWIE REAKCJI IMPERIALISTYCZNEJ NA STOPIE ŻYCIOWA MAS PRACUJĄCYCH.

Prowadząc nieprzejednaną i konsekwentną walkę w dziedzinie teorii i działalności praktycznej przeciwko prawicowym socjalistom i reakcyjnym działaczom związkowym, demaskując bezlitośnie i izolując ich od mas, KOMUNISTI POWINNI CIERPLIWIE I WYTRWALE WYJAŚNIAĆ ROBOTNIKOM — SZEREGOWYM CZŁONKOM PARTII SOCJAL-DEMOKRATYCZNYCH CAŁĄ DONIOSŁOŚCIĄ SPRAWY JEDNOŚCI KLASY ROBOTNICZEJ. POWINNI WCIAGAĆ ICH DO CZYNNIEJ WALKI O POKÓJ, CHLEB I SWOBODY DEMOKRATYCZNE I PROWADZIĆ POLITYKĘ WSPÓLNYCH AKCJI DLA OSIĄGNIĘCIA TYCH CELÓW.

Wypróbowaną metodą urzeczywistnienia jedności klasy robotniczej jest JEDNOŚĆ DZIAŁANIA POSZCZEGÓLNYCH JEJ ODDZIAŁÓW. Uzgodnione wspólne akcje w poszczególnych przedsiębiorstwach, w całych gałęziach produkcji, w skali miasta, obwodu, w skali ogólnopaństwowej i międzynarodowej mobilizują najszersze masy do walki o ich najbliższe i najbardziej dla nich zrozumiałe potrzeby i służą sprawie wykucia trwałej jedności szeregów proletariackich. Urzeczywistnienie jedności działania klasy robotniczej od dołu może wyrażać się w powoływaniu do życia w przedsiębiorstwach i instytucjach komitetów obrony pokoju, w organizowaniu masowych demonstracji przeciw podżegaczom wojennym, we wspólnych wystąpieniach robotników w celu obrony praw demokratycznych i polepszenia swej sytuacji ekonomicznej.

Szczególną uwagę w walce o jedność klasy robotniczej należy zwrócić na masy robotników i pracowników katolickich oraz na ich organizacje, mając na względzie, że przekonania religijne nie stanowią przeszkody na drodze

jedności mas pracujących, zwłaszcza, gdy jedność ta konieczna jest dla ocelenia pokoju. Konkretnie wspólne akcje w zakresie postulatów ekonomicznych, koordynowanie walki klasowych i katolickich związków zawodowych itd. — wszystko to może stać się SKUTECZNYM ŚRODKIEM DO WCIĄgniĘCIA ROBOTNIKÓW KATOLICKICH DO OGÓLNEGO FRONTU WALKI O POKÓJ.

Donosząc zadaniem partii komunistycznych w każdym kraju kapitalistycznym jest uczynić wszystko, co w ich mocy, w celu zapewnienia jedności ruchu związkowego. Ogromnego znaczenia nabiera obecnie sprawa wciągnięcia do związków zawodowych i do aktywnej walki robotników nie zorganizowanych w związkach zawodowych. W krajach kapitalistycznych tacy robotnicy stanowią znaczną część proletariatu. Jeżeli partie komunistyczne rozwiją z całą energią działalność wśród niezorganizowanych robotników, zdolają one osiągnąć POWAŻNE SUKCESY W DZIEDZINIE STWORZENIA JEDNOŚCI KLASY ROBOTNICZEJ.

Biuro Informacyjne uważa, że na gruncie jedności klasy robotniczej należy stworzyć JEDNOŚĆ NARODOWĄ WSZYSTKICH SIŁ DEMOKRATYCZNYCH w celu mobilizacji szerokiej masy ludowych do walki z imperializmem anglo-amerykańskim i rodzimą reakcją. Nadzwyczajnej wagi nabiera codzienna praca w rozmaitych masowych organizacjach: W ORGANIZACJACH KOBIECYCH, MŁODZIEŻOWYCH, CHŁOPIKICH, SPÓŁDZIELCZYCH I INNYCH.

Jedność ruchu robotniczego i zespolenie wszystkich sił demokratycznych niezbędne jest nie tylko dla rozwiązania codziennych i bieżących zadań klasy robotniczej i mas pracujących, jest ona nieodzowna również dla rozwiązania zaśadniczych zagadnień stojących przed proletariatem, jako klasą kierującą walką o zlikwidowanie władzy kapitalu monopolistycznego, o socjalistyczną przebudowę społeczeństwa. Na gruncie osiągniętych sukcesów w dziele jedności ruchu robotniczego i zespolenia wszystkich sił demokratycznych, możliwe będzie prowadzenie w krajach kapitalistycznych walki o utworzenie rządów, które by skupiły wszystkie siły patriotyczne, przeciwstawiające się ujarzmieniu ich krajów przez imperiały amerykański, rządów, które stanęły by na platformie trwałego pokoju między narodami, położyły kres wyścigowi zbrojeń i podniosły stopę życiową mas pracujących.

Zadaniem partii komunistycznych i robotniczych w krajach de-

demokracji ludowej jest JESZCZE BARDZIEJ UMACNIAĆ JUŻ OSIĄGNIĘTĄ JEDNOŚĆ KLASY ROBOTNICZEJ, WZMACNIAĆ POWSTAŁE TAM JEDNOLITE ORGANIZACJE ZWIĄZKOWE, SPÓŁDZIELCZE, KOBIECE, MŁODZIEŻOWE I INNE.

Biuro Informacyjne uważa, że dalsze powodzenie walki o jedność klasy robotniczej i zespolenie sił demokratycznych zależy przede wszystkim od ulepszenia całej pracy organizacyjnej i ideologicznej każdej partii komunistycznej i robotniczej.

DLA PARTII KOMUNISTYCZNYCH I ROBOTNICZYCH WYBITNE ZNACZENIE MA IDEOLOGICZNE DEMASKOWANIE I NIEPRZEJEDNANA WALKA Z WSZELKIMI PRZEJAWAMI OPORTUNIZMU, SEKCIARSTWA NACJONALIZMU BURŻUAZYJNEGO, WALKA Z PRZENIKANIEM WROGIEJ AGENTURY DO ŚRODOWISKA PARTYJNEGO.

Nauki wypływające ze zdemaskowania szpiegowskiej klikki Tito-Rankowicza, wysuwają przed partiami komunistycznymi i robotniczymi kategoryczny nakaz maksymalnego zaostrzenia czujności rewolucyjnej. Agenci klikki Tito występują dziś w roli najbardziej zjadliwych rozbiłciaczy szeregów robotniczych i ruchu robotniczego i demokratycznego, w roli wykonawców woli imperialistów amerykańskich. Dlatego też konieczna jest bezwzględna walka z konwaniami tej agentury imperializmu wszędzie tam, gdzie usiłuje ona działać na terenie organizacji robotniczych i demokratycznych.

Organizacyjne i ideowo-polityczne wzmocnienie Partii Komunistycznych i Robotniczych na gruncie zasad marksizmu-leninizmu jest najważniejszym warunkiem skutecznej walki klasy robotniczej o jedność swych szeregów, o sprawę pokoju, o niezawisłość narodową swych krajów, o demokrację i socjalizm.

Energia atomowa musi służyć ludzkości Z S R R domaga się NATYCHMIASTOWEGO ZAKAZU BRONI ATOMOWEJ

Dokończenie przemówienia ministra Wyszyńskiego wygłoszonego na Generalnym Zgromadzeniu ONZ

NOWY JORK (PAP). — W przemówieniu wygłoszonym na plenium Zgromadzenia Generalnego ONZ na temat energii atomowej, minister Wyszyński zaznaczył, że Związek Radziecki jest niezwykle zainteresowany w maksymalnym rozwoju produkcji oraz w zastosowaniu energii atomowej dla celów pokojowych. Inaczej ma się sprawa w Stanach Zjednoczonych. Nie jest tajemnicą, że w Stanach Zjednoczonych znajdują się różne poglądy, przeciwstawiające się rozwojowi energii atomowej, ponieważ kółka przemysłowe widzą w energii atomowej niewygodną konkurencję.

Prof. Oppenheimer uważa, że energia atomowa dla potrzeb konkretnych będzie mogła być wykorzystana za 10 — 20 lat, a w całej pełni dopiero za 30 — 50 lat. Amerykańska komisja energii atomowej w swym sprawozdaniu, przeznaczonym dla Kongresu, dochodzi do konkluzji, że energia atomowa będzie mogła być wykorzystana dla celów konstrukcyjnych najwcześniej za 20 lat.

Wszystkie te deklaracje wskazują niewątpliwie, że Stany Zjednoczone nie są zainteresowane w wykorzystaniu energii atomowej dla celów pokojowych.

Amerykański plan kontroli — planem wojskowo — strategicznym

Sprawozdanie Komisji Atomowej — stwierdza dalej minister Wyszyński — przedłożone Radzie Bezpieczeństwa, przewiduje kontrolę międzynarodową nad surowcami i zakładami produkcji energii atomowej według zasady geograficznej. Sprawozdanie to, wyrażające stanowisko amerykańskie, wskazuje również na konieczność nie dopuszczenia do tego, by poszczególne kraje mogły w drodze zaboru objąć w posiadanie złoża surowców, zapasy i urządzenia produkcji energii atomowej na ich własnym terytorium lub na terytoriach sąsiednich i by w ten sposób zdobyły przewagę wojskową.

Plan ten jest więc sprzeczny z interesami ludzkości.

Minister Wyszyński podkreśla następnie, że plan amerykański, zmierzający do ograniczenia możliwości badań i produkcji energii atomowej w innych krajach, — dąży równocześnie do tego, by zapewnić Stanom Zjednoczonym przewagę nad innymi krajami. Przyznają to otwarcie uczeni i politycy amerykańscy, popierający plan Achesona — Barucha — Lillienthala.

Mówca z kolei zwraca uwagę na to, że plan amerykański, przyjęty przez większość Komisji Atomowej, przewiduje kontrolę etapami. Jaki jest cel tej propozycji? Amerykanie liczą na to, że jeżeli kontrola będzie przeprowadzana etapami, to Stany Zjednoczone przez długi okres czasu znajdą się poza obrębem kontroli międzynarodowej.

Plan amerykański obliczony jest nie na zakaz broni atomowej, ani na rozwój energii atomowej dla celów pokojowych, lecz na zabezpieczenie interesów wojskowo-strategicznym USA. W piśmie Achesona, Kennana, Mac Cloy'a, gen. Grovesa i innych z 17 marca 1946 r., skierowanym do ówczesnego sekretarza stanu Byrne'a w sprawie amerykańskiego planu kontroli atomowej, czytamy m. in., że kontrola międzynarodowa powinna być wykonywana etapami. Plan amerykański — stwierdza to pismo — nie wymaga, by Stany Zjednoczone przetrwały produkcję bomb atomowych po przedstawieniu planu lub po wejściu w życie planu, a nawet po ustanowieniu organu kontroli międzynarodowej. Przerwanie produkcji bomb atomowych nie ma nastąpić w pierwszym etapie kontroli. Nie można ściśle określić terminu przerwania produkcji bomb atomowych. Decyzja w tej sprawie może zapadnąć jedynie i tylko w zależności od sytuacji politycznej, od wymogów bezpieczeństwa i od przesłanek polityki między narodowej.

Z powyższego pisma autorów planu amerykańskiego wynika niedwuznacznie, że Stany Zjednoczone nie zamierzają przerwać produkcji bomb atomowych.

Plan amerykański stanowi groźbę dla bezpieczeństwa międzynarodowego

Amerykański plan kontroli został w ten sposób opracowany, że większość projektowanego przez USA organu kontroli może w każdej chwili uznać, że produkcja energii atomowej na wielką skalę jest „niebezpieczna”. Większość ta może więc stwierdzić, że tego rodzaju produkcja energii atomowej stanowi naruszenie zobowiązań międzynarodowych. W rzeczywistości jednak produkcja energii atomowej na wielką skalę może zawsze mieć miejsce w krajach, w których istnieją warunki dla potężnego rozwoju nauki i techniki i gospodarki na podstawie ostatnich osiągnięć. Z punktu widzenia planu amerykańskiego, rozwój taki może być traktowany jako „naruszenie układu”. Niektórym może się także przypuszczać, że wydać nieprawdopodobnym, wobec czego należałoby przypomnieć, że oświatowy Bullitt doszedł do wniosku, że plan Związku Radzieckiego zwiększenia produkcji stali do 60 milionów ton rocznie stanowi „dowód agresywności” Związku Radzieckiego. Nie jest wykluczone, że w międzynarodowym organie kontroli, projektowanym przez Amerykanów, większość będzie się składała właśnie z takich Bullittów!

Plan amerykański został sformułowany w ten sposób, by zapewnić Stan. Zjednoczonym postępującą przewagę w międzynarodowym organie kontroli. Przy pomocy tej większości Stany Zjednoczone chciałyby otrzymać do swej dyspozycji wszystkie światowe zapasy surowca atomowego, wszystkie przedsiębiorstwa, w których przerabia się ten surowiec. Stany Zjednoczone pragnęłyby przy pomocy międzynarodowego organu kontroli regulować produkcję energii atomowej, a w razie potrzeby ograniczyć ją lub nie dopuścić do rozwo-

byli w rzeczywistości polnymi drogami, a zaznaczone na mapie drogi polne — były najbardziej nowoczesnymi szosami. Zdarzało się, że na danym odcinku mapa nie wskazywała żadnego osiedla, a my wjeżdżaliśmy w fabryczne miasta typu amerykańskiego”.

Plan amerykański zmierza wyraż-

Wprowadzić zakaz broni atomowej i ustanowić ścisłą kontrolę międzynarodową!

Związek Radziecki uważa za swój obowiązek demaskować plan amerykański, nie dopuścić do oszukaństwa światowej opinii publicznej i w ten sposób usunąć niebezpieczeństwo przekształcenia organu międzynaro-

do tego, by pod pozorem „kontrol międzynarodowej” uzyskać kontrolę monopolu amerykańskich nad wszystkimi światowymi zasobami energii atomowej i nad zakładami produkcji energii atomowej, a także nad innymi pokrewnymi gałęziami produkcji.

Wobec powołanego do obrony pokoju, — w i i rządzie wojny.

Związek Radziecki od pierwszej chwili domagał się bezwarunkowej zakazu broni atomowej i ustanowienia ścisłej kontroli międzynarodowej

nad wykonaniem tego zakazu. Związek Radziecki reprezentował to stanowisko wtedy, kiedy nie posiadał jeszcze broni atomowej, oraz broni tego stanowiska teraz, kiedy dysponuje bronią atomową.

Następnie min. Wyszyński omówił pokrótce projekt francusko-kanadyjski. Mówca podkreśliła, że projekt ten w zasadzie niczym się nie różni od planu Achesona — Barucha — Lillienthala. Projekt francusko-kanadyjski ogranicza się m. in. do tego, że wyraża... życzenie zakazu broni atomowej. Należy jednak po prostu wprowadzić zakaz broni atomowej i uchwalić, że broń atomowa znajduje się poza nawiasem prawa.

Delegacja radziecka, przedstawiła swój projekt, w którym wskazuje na to, iż ani jedno z zadań, jakie Komisja Atomowa miała wykonać na podstawie uchwały Zgromadzenia Generalnego z 24 stycznia i 14 grudnia 1946 roku — nie zostało dotąd roz-

wiązane. Rezolucja radziecka stwierdza, że odpowiedzialność za ten stan rzeczy spada całkowicie na rządy USA i Wielkiej Brytanii, które systematycznie przeciwstawiają się przyjęciu decyzji w sprawie zakazu broni atomowej oraz w sprawie ustanowienia ścisłej kontroli międzynarodowej nad energią atomową, by nie dopuścić do wykorzystania jej dla celów wojskowych.

Projekt radziecki stwierdza również, że konsultacje między stałymi członkami Komisji Atomowej nie przyczyniły się do rozwiązania wyżej wspomnianych problemów, ponieważ USA i Wielka Brytania występowały podczas konsultacji w dalszym ciągu ze swymi wnioskami, które w istocie swej są sprzeczne z planem natychmiastowego zakazu broni atomowej.

Przywiązując jednak wyjątkową wagę do konieczności osiągnięcia porozumienia w sprawie wprowadzenia w życie uchwały Zgromadzenia Generalnego 1946 roku — projekt rezolucji ZSRR przewiduje wydanie Komisji Atomowej zlecenia, by wznosiła swe prace i niezwłocznie przystąpiła do opracowania projektu konwencji o zakazie broni atomowej i projektu konwencji o kontroli nad energią atomową. Obie te konwencje powinny być zawarte i wprowadzone w życie równocześnie!

Kończąc swe przemówienie, minister Wyszyński zaapelował do wszystkich delegatów, którym droga jest sprawa pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, by poparli projekt radziecki, przewidujący podjęcie nowych wysiłków dla wprowadzenia w życie zakazu broni atomowej.

Narada aktywu związkowego w Łodzi solidaryzuje się w pełni z uchwałami III Plenum KC PZPR

W Łodzi odbyła się narada aktyw związków zawodowych z Okręgu Łódzkiego, poświęcona omówieniu uchwały III Plenum KC PZPR.

Referat wygłoszony przez przewodniczącego ORZZ tow. Krzywańskiego, który omówił uchwały III Plenum KC PZPR oraz aktualną sytuację polityczną Polski i świata, zgromadzeni wielokrotnie przerywali burzliwymi oklaskami i okrzykami na cześć władz Polski Ludowej, KC PZPR, międzynarodowej solidarności klasy robotniczej oraz nauczycielskiej klasy robotniczej świata WKP(b) i jej Wielkiego Wodza Generalissimusa Stalina.

W czasie kilkugodzinnej dyskusji, w której udział wzięło około 20 mówców — radcy zakładów, przewodniczący oddziałów związków, jak i Powiatowy Rad Związków Zawodowych oraz przewodniczący dani wyraz swojej pełnej solidarności z historycznymi uchwałami III Plenum KC PZPR.

Dyskutancti: tow. tow. Stolarek, Koper, Chrzanowski, Nowakowski i inni wskazywali na wiele dziedzin życia, w których związki zawodowe, uzbrojone w nauki płynące z uchwały III Plenum KC PZPR winny ingerować, by radykalnie usunąć zakorzenione tam zło. Wskazywali oni również na konieczność stałego szkolenia ideologicznego kadr aktywu związkowego.

Z oburzeniem mówili dyskutancti o ohydnej roli władz francuskich, które wypełniając ślepo zlecenia imperialistów amerykańskich, przesłały obywateli polskich we Francję, w odwet za zdemaskowanie szajki szpiegowskiej w Polsce. Postępowanie takie, stwierdzają wszyscy dyskutanci, nie zmienia jednak stosunku do polskiego do cieniężonego przez reakcję narodu francuskiego i jego przodującego oddziału Komunistycznej Partii Francji.

Na zakończenie konferencji zgromadzeni w imieniu przeszło 450 tys. robotników, pracowników umysłowych i inteligencji technicznej, zrzeszonych w związkach zawodowych Okręgu Łódzkiego, uchwaliłi jednomyślnie rezolucję, w której stwierdzają m. in.: „Całkowicie solidaryzujemy się z uchwałami III Plenum KC PZPR”.

Wobec powołanego do obrony pokoju, — w i i rządzie wojny.

Związek Radziecki od pierwszej chwili domagał się bezwarunkowej zakazu broni atomowej i ustanowienia ścisłej kontroli międzynarodowej

BERLIN (PAP) — Agencja ADNDONOSI, że ŻOŁNIERZ AMERYKAŃSKI, Arthur Bassouri przeszedł na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej i zrzekł się obywatelstwa Stanów Zjednoczonych.

O przyczynach swego postanowienia Bassouri złożył oświadczenie, w którym stwierdza m. in.:

Urodziłem się w 1925 roku w stanie Arizona i całe swe życie spędziłem w Ameryce. W 1941 roku zostałem wcielony do lotnictwa i przez całą wojnę walczyłem na froncie japońskim. Zdemobilizowano mnie w 1945 roku i wstąpiłem na wydział architektury Politechniki w stanie Michigan. Musiałem jednak wkrótce zrezygnować ze studiów, ponieważ ani ja, ani mój ojciec, który jest architektem, nie mogliśmy znaleźć stałej pracy.

W roku 1948 nie pozostawało mi innego, jak wstąpić ponownie do wojska. Zostałem wcielony do 501 pułku lotniczego, który skierowano do Niemiec.

W ten sposób zmuszony zostałem do bronienia interesów tych, którzy mnie oszukali. Przez tego poznałem w armii amerykańskiej pogardliwy stosunek oficerów do żołnierzy oraz zetknąłem się z rasową i klasową dyskryminacją w tej armii. Murzyni w armii, tak samo zresztą, jak w życiu cywilnym w Ameryce, nie są uważani za ludzi i potrzebni są tylko amerykańskim kolom rządzącym do wojny, jaką przygotowują.

„Collegium Physicum” w Toruniu

TORUŃ (PAP) — W Toruniu zakończono prace przy budowie gmachu „Collegium Physicum” Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Gmach składający się z 6 kondygnacji, o łącznej kubaturze 25 tys. metrów sześciennych, zost. i zbudowany według najnowszych wymogów techniki, ze specjalnym uwzględnieniem zadań, do których został przeznaczony.

Prace, rozpoczęte w październiku 1948 r., wykonało SPB — kierownictwo grupy robót Toruń, z udziałem PPB Nr 5 z Torunia, na 35 dni przed planowanym terminem.

Nowy gmach pomieści zakłady i sale wykładowe fizyki i matematyki.

...rozpocząć życie tam, gdzie panuje prawdziwa demokracja“

Żołnierz amerykański zrzeka się obywatelstwa USA

BERLIN (PAP) — Agencja ADNDONOSI, że ŻOŁNIERZ AMERYKAŃSKI, Arthur Bassouri przeszedł na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej i zrzekł się obywatelstwa Stanów Zjednoczonych.

Przekonałem się, że w Stanach Zjednoczonych rządzi niepodzielnie dolar i że panuje tam nieludzki wyzysk pracujących. Po dłuższych rozmyśleniach rad niesprawiedliwością panującą w

Stanach Zjednoczonych, postanowiłem zrzec się obywatelstwa amerykańskiego i rozpocząć nowe, szczęśliwe życie tam, gdzie panuje ołoność i prawdziwa demokracja.

Dla uczczenia 70-lecia urodzin GENERALISSIMUSA J. STALINA włókniki Łódzkie podejmują zobowiązania

Na naradzie aktywu kobiecego Związku Zawodowego Włóknianek uczestniczącej konferencji podjęły następujące zobowiązania dla uczczenia 70-lecia urodzin Generalissimusa Stalina:

P. Z. P. Dz. Nr. 6 — cała załoga zobowiązuje się wykonać ponad plan miesięczny 5 tysięcy sztuk konfekcji i wzywa do współzawodnictwa Zakład im. Kacprzaka.

P. Z. P. Dz. Nr. 1 — zobowiązały się podnieść jakość produkcji oraz zająć się przedskolem we ws. Korstantynów w powiecie radomszczańskim, nad którą zakłady roztoczyły opiekę Dzieci tej wsi obdarowane zostaną zabawkami, wykonanymi własnoręcznie przez robotnice fabryki.

P. Z. P. Dz. Nr. 5 — podjęły uchwałę podniesienia jakości produkcji.

P. Z. P. P. Nr. 2 — Komisja kobieca tych zakładów wezwwała do współzawodnictwa P. Z. P. Nr. 1 kombinat 1 — dla zdobycia wyższych wyników produkcyjnych, przez podniesienie ilości i jakości produkcji oraz dyscypliny pracy, a także bezpieczeństwa i higieny pracy.

P. Z. P. Dz. Nr. 2 — wezwały do współzawodnictwa na odcinku pracy społecznej — Zakłady im. Marii Konopnickiej.

P. Z. P. P. Nr. 3 — wezwały do współzawodnictwa robotnice, zatrudnione w Zakładach im. Emilii Plater. Wezwanie obejmuje podniesienie jakości produkcji.

Ponadto Wydział Kulturalno-Oświatowy Zw. Zaw. Dziełarzy podjął zobowiązanie uruchomienia kół samokształceniowych w świetlicach dziewiarskich, zaś Zarząd Oddziału Dziewiarsko-Pończoszczyńskiego Związku, zobowiązał się do niesienia zakładom pomocy, w celu całkowitego zrealizowania podjętych zadań.

Wszechhinduska Konferencja Zwoleńników Pokoju mobilizuje naród hinduski do walki z podżegaczami wojennymi Wiece pokojowe stu tysięcy robotników w Kalkucie

KALKUTA (PAP). — Jak donosi agencja Tass, w 3 dniu obrad Wszechhinduskiej Konferencji Zwoleńników Pokoju, odbył się na głównym placu Kalkuty olbrzymi wiec, który zgromadził około 100 tysięcy robotników.

Trybuna prezydium konferencji udekorowana była czerwonymi sztandarami oraz portretami Lenina, Stalina i Mao-Tse-Tunga. Robotnicy przybyli na wiec, niosąc transparenty z napisami, wzywającymi do walki o pokój i demokrację, przeciwko amerykańsko-brytyjskim podżegaczom wojennym.

Przewodniczący Centralnej Rady Hinduskiej Związków Zawodowych Szattlar wygłosił przemówienie, w którym oświadczył m. in.: „W imieniu ludu hinduskiego i hinduskiej klasy pracującej zapewniamy Związek Radziecki i Towarzystwo Stalina, że naród nasz nigdy nie znajdzie się w szeregach imperialistycznych agresorów i podżegaczy wojennych, wyślepiających przeciwko wielkiemu krajowi socjalizmu — ZSRR oraz krajom demokracji ludowej”.

Szattlar wezwał naród hinduski do bezwzględnie demaskowania amery-

kańskich i angielskich podżegaczy wojennych oraz ich hinduskich agentów. Następnie poddał on ostrej krytyce wewnętrzną i zagraniczną politykę rządu hinduskiego, sprzeczną z interesami mas pracujących i całego narodu hinduskiego.

Uczestnicy wiecu uchwaliłi rezolucję, protestującą przeciwko odmowie rządu hinduskiego wydania wstępujących przeciwko wielkiemu krajowi socjalizmu — ZSRR oraz krajom demokracji ludowej”.

Szattlar wezwał naród hinduski do bezwzględnie demaskowania amery-

Przemysł rolno-spożywczy wykonał roczny plan

WARSZAWA (PAP) — W dniu 24 listopada r., tj. na 37 dni przed terminem zakłady wytwórcze podległe Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczości, wykonały w 103 proc. wartościowy plan produkcji na rok 1949.

Ze znacznymi nadwyżkami wykonany roczny, wartościowy plan produkcji następujące przemysł: tytoniowy w 238 proc., cuklery w 230 proc., surogatowy kawy w 115 proc., fermentacyjny w 117 proc., oraz tłuszczowy w 107 proc.

Wysoką jakość uzyskanych produktów osiągnięto dzięki coraz lepszemu rozwojowi się ruchowej racjonalizatorstwa i nowatorstwa wśród robotników poszczególnych zakładów pracy.

P R O M Y K A

Niestłumiony nigdy płomień wolności

W rocznicę Powstania Listopadowego

rycznej Olszynie Grochowskiej, o bojach pod Stoczkiem, pod Iganiami, Dembem Wielkim, o zmaganiach pod Ostrołęką, uświatlonych bohaterstwem Bema, i bohaterkiej walce gen. Sowińskiego na reducie Warszawskiej Woli...

Trzeba i należy sławić ofiarę patriotyzmu rewolucyjnego ludu polskiego i bezprzykładne męstwo powstańczego żołnierza...

Lecz nie wolno nigdy zapominać o drugiej stronie medalu listopadowego powstania: o zdradzie „góry”, o hańbiwym braku wiarę „woźów powstańczych”, panów Chłopickich, Skrzyneckich, Radziwiłłów, Paców itd. o chydrnej polityce ugody z cearem egjalnego kierownictwa powstańczego.

Czartoryscy i Skrzyńcecy, Lubiecy i Chłopicy bardzo się obawiali, aby w czasie powstania nie zwyciężyła hasła skruszenia kajdanów nie tylko tyranii carskiej, ale również i przede wszystkim kajdanów wewnętrznej niewoli, niesionej przez ucisk panów...

A przecież głównie hasła wolności od wyżysku i sprawiedliwości społecznej mogły tym skuteczniej mobilizować cały uciskany lud polski wokół powstania Listopadowego...

Panowie Czartoryscy, Lubieccy, Chłopicy, Radziwiłłowie, Pacowie i Skrzyńcecy zdradzili i zaprzęśli sprawę listopadowego powstania narodowo-wyzwoleńczego, lecz nie udało im się zaprzęślić narodowego ducha wolności.

Czytaliśmy o tym we wczorajszym „Głosie” w pięknym artykule E. Ochab, poświęconym pamięci wielkiego syna klasy robotniczej — Marceliego Nowki:

„Naród polski słusnie szczyści się tym, że przemoc zaborców nigdy nie zdołała stłumić płomienia wolności na polskiej ziemi, że po upadku naszych powstań narodowo-wyzwoleńczych, które miały doniosłe, ogólnoeuropejskie znaczenie re-

wolucyjne, nie udało się obszarzyć i burżuazji ani narzucić masom ludowym kapitulacji wobec rządów zaborczych i rodzimych uczysskiciw czy, ani oderwać polskich robotników od wspólnej walki z braćmi klasowymi innych narodowości, zwłaszcza od wspólnej walki z robotnikami rosyjskimi”.

Stefan Stefański

SPRAWA KŁAPOUCHA

Każdemu jest przyjemnie, kiedy słyszy, jak inni z uznaniem mówią o „jego” szkole, klasie, drużynie. To tak, jakby pośrednio wspominali o nim.

Przecież to on wraz z innymi przyczynił się do wyróżnienia jego środowiska.

Wszyscy mają jednym słowem „swoją honor” być najlepszym, najprydatniejszym, przodującym

Zastęp „Slusarzy” był właśnie na punkcie swego honoru bardzo czuły, jak barometr na zmiany pogody. Zwiększa od czasu, kiedy w drużynie zastępy zaczęły współzawodniczyć o tytuł „zastępy przodującego”, „Slusarze” wykonywali wszystko, jak to się mówi „zapięte na ostatni guzik”.

Ale... było jedno ale, które spędzało sen z powiek „Slusarzy”, bowiem nie wszyscy spełniali tak wszystko „na ostatni guzik”.

To „ale” tkwiło w osobie Olka — „Klapoucha”.

Wyobraźcie sobie, że Marek, Edek, Paweł, cała sódemka „Slusarzy” nie miała już żadnej oceny niedostatecznej w szkole, tylko Olek, ten starał się za całą sódemkę i zbierał „dwóje”.

„Slusarze” aż pochudli ze zmartwienia, przecież Olek przynosił im wstyd, grzał ich honor, a o współzawodnictwie lepiej w takich warunkach nie myśleć.

Wreszcie, po ostatniej lekcji geografii, skończyła się cierpiwość „Slusarzy”.

Kiedy nauczyciel wywołał Olka do mapy „Klapouch” wyszedł niepewnie z ławki. „Slusarzem” ścisnęły się serca, czuli, że za chwilę jeszcze jedna dwójka pograży honor ich zastępu. Nauczyciel zapisał się o warstwie na mapie, Olek zaczął pokazywać linie kolejowe, po tym zmienił kierunek biegu rzek, które zaczęły płynąć w górę, miasta wędrowały swobodnie po mapie, wyspy też nie miały stałego pobytu. Kiedy Olek wreszcie błakając się po morzu Śródziemnym w poszukiwaniu pół wyspy krymskiego wspomnił o Kanale Panamskim łączącym morze Śródziemne z Oceanem Indyjskim, cała klasa zaczęła się od śmiechu. Oczywiście Olek dostał dwóje.

Po lekcji „Slusarze” zostali w klasie. Byli oburzeni do najwyższych granic na Olka. To oni, starają się, pomijając już sprawę honoru ich zastępy uczyć pilnie, by najczęściej wiadomości zdobyć, a on, Olek, tymczasem lekcze waży naukę, kpi sobie z niej! Prawdziwy „Klapouch”! Doprawi mu ośle uszy — przekrzykiwał jeden, drugiego.

Ja proponuję, aby Olka usunąć z naszego zastępy — powiedział nagle Tomek.

„Slusarze” na chwilę umilkli, jakby zadziwieni tym pomysłem, a potem wybuchnęli jeszcze większą wrzawą. — Oczywiście! Usunąć go, będziemy mieli spokój — krzyczeli.

... Związek Harcerstwa Polskiego na terenie Wielkiej Łodzi i województwa łódzkiego zorganizowany jest w 29 hufcach podległych awom Komendom Chorągwi, z których jed na obejmuje hufce miasta Łodzi w liczbie 9-ciu, a druga z terenu województwa gromadzi 20 hufców.

... hufiec harcerski obejmuje od 10 do 40 drużyn na terenie jednego powiatu, lub dzielnicy miejskiej, a drużyna liczy przeciętnie 20-30 członków, hufce więc liczą od 130 do 1370 dziewcząt i chłopców.

... największym liczebnie hufcem jest hufiec harcerski w Sieradzu, liczący 1365 członków, na drugim miejscu znajduje się hufiec Łódź - Chojny z 1256 członkami. Najmniej

liczny jest hufiec w Rawie Mazowieckiej.

... Harcerstwo Łódzkie liczy obecnie 19 400 członków, w tej liczbie 8.588 harcerek.

... w ostatnim półroczu do szeregów harcerskich w województwie łódzkim i w mieście Łodzi przybyło 5.189 młodzieży, i spośród tych co ubyli — 878 dziewcząt i chłopców przeszło do bratniej, starszej organizacji Związku Młodzieży Polskiej, a 570 przeszło do Pow. Org. „Służba Polsce”.

... drużyny harcerskie w naszym województwie prowadzą same, lub wspólnie z innymi organizacjami i szkoła 397 świetlic oraz posiadają 101 własnych bibliotek?

„Gdzie spojrzeć, pełno strasznych spraw kajdany uszędzie, uszędzie bicze, i lzy niemocy niewolniczej, I zgubna hańba carskich praw...”.
Tak pisał w płomiennej odzie „Wolność” wielki poeta rosyjski, Aleksander Puszkim, wzywając „niewolników” by — „odważną pieszcząc myśl” — powstał przeciw tyranom świata.

„Pieśń odważną myśl” walki z jarzmem caratu wszystkie „rewolucyjne głosy”; i te z polskiego Związku Wolnomularstwa Narodowego z bohateriskim majorem Walerianem Łukasimskim i owe z rosyjskiego „Związku Poludniowego”, którym kierował męzny plk. Paweł Pestel, ożywiła ona uczestników naszego Towarzystwa Promienistych czy Związku Przyjaciół (powstałego z b. ugrupowań Filaretów i Filomatów, do których m. innymi należał nasz największy wieszcz narodowy, Adam Mickiewicz), jak również spiskowców z rosyjskiego „Związku Dobrych Czynów” czy „Towarzystwa Wojskowego”...

Płomień wolności, którego iskry żarzyły się również w owym czasie wśród rewolucjonistów rosyjskich, wybuchł po tęgie na ziemiach polskich u postaci powstania narodowo-wyzwoleńczego 1830 roku.

Był to okres, w którym wrzenie rewolucyjne przebiegało poprzez Europę. Duże poruszenie umysłów wywołały odgłosy rewolucji lipcowej w Paryżu i sierpniowej w Brukseli. Wśród uciskanych ludów wzrosły nastroje walki z tyranami świata. „Niepokój” objął ziemie polskie b. zaboru pruskiego i austriackiego, znajdujące najbardziej podatny grunt na terenie b. Królestwa Kongresowego (zabór carski). Zwłaszcza w Warszawie — na długo jeszcze przed listopadem 1830 r. — dochodziło coraz częściej do zaburzeń robotniczych i rzemieślniczych (na tle panującego wówczas ostrego kryzysu gospodarczego). Wznagał się wyzwoleńczy ruch oporu przeciw „kajdanom” i „biczom” oraz „zgubnej hańbie carskich praw”...

W nocy z dnia 29 na 30 listopada 1830 roku przywódca patriotycznego sprysiężenia wojskowego, podporucznik Piotr Wysocki, wyprawił na ulice Warszawy — do powstańczego boju — warszawską Szkołę Podchorążych Piechoty. Mimo, iż akcja ta była przedwczesna i niezgodna z planowanym przez spiskowców wybuchem powstania (prze-

dziany był on na dzień 10 grudnia, ale ze względu na to, iż żandarmeria carska znalazła się na tropie sprysiężenia i spiskowi groziło zdławienie w zarodku — trzeba było wybuch niespodziewanie przyspieszyć), mimo, iż sprysiężeni nie zdążyli przygotować sobie z awczasu należytego kierownictwa powstaniowego, nawiązać stosunków z prowincją itp., mimo iż zawiódł powstańczy sygnał ogniu na Solcu — nie zawiódła iskra zapalu rewolucyjnego: akcja zbrojna podchorążków Wysockiego szybko ogarnęła całą Warszawę, a na wet i większość kraju.

Niewątpliwie — przeciwnik, wrog, tyran, ks. Konstanty, został zaskoczony wybuchem powstania, niewątpliwie — wódz ten „od parad i gali wojskowych na placu Saskim” nie bardzo wiedział „co z tym fantem robić” i — po krótkim okresie wahań — wołał się uciec do działań „odwrotowych”, lecz jeśli wziął decyzję odwrotu, to również niewątpliwie pod wpływem rozpalającego się coraz większym płomieniem ognia powstania listopadowego: bojowe wezwanie „Warszawianki” — „hej, kto Polak na bagnety” — i — „Powstań Polsko, skrusz kajdany” — zmobilizowało społeczeństwo polskie do walki narodowo-wyzwoleńczej, do walki powstańczej.

W związku z rocznicą Listopadową 1830 roku — trzeba i należy pamiętać o pięknych kartach powstania: o histo-

Konkurs kalendarzowy „PROMYKA”

1917	1943	1944	1948
7	12	22	15
LISTOPAD	PAŹDZIERN	LIPIEC	GRUDZIEŃ

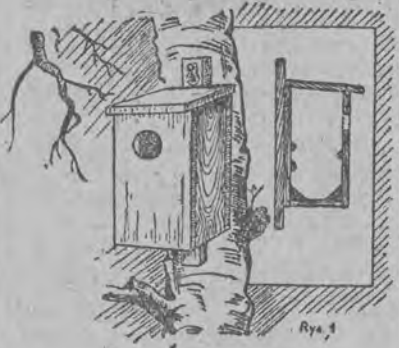
Spójrzcie na zamieszczone u góry KARTKI KALENDARZA. Pomyślcie, jakie

WAŻNE, PAMIĘTNE WYDARZENIA nastąpiły w tych dniach, które one przedstawiają i napiszcie o tym do „Promyka”.

Ci, którzy nadeszły najściślej i najpiękniej ujęte opisy historycznych faktów objętych przez wyżej podane daty, otrzymają CENNE NAGRODY

w postaci zajmujących i pięknych książek. Odpowiedzi należy nadsyłać do dn'a 15-go grudnia r. b.

Budujemy domki dla ptaków

Późna jesień — to najlepszy okres do rozwieszania skrzynek, służących ptakom za schronienie, w ciężkim dla nich okresie zimowym.

Nasze ptaki leśne i ogrodowe potrzebują teraz naszej pomocy, za służby przeciw na nią, pracowicie oczyszczając wiosną i latem drzewa i krzewy ze szkodników.

Drużyny harcerskie w miesiącach zimowych opiekują się zwierzętami, pomagając im przetrwać ciężką porę roku.

Aby zbudować domek dla ptaków, niewiele potrzeba: kilka de-

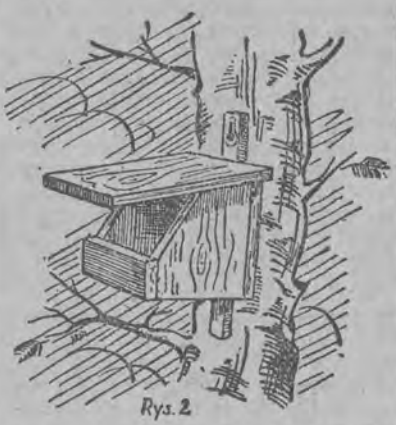
sek, gwoździe, młotek, piłę, no i dobre chęci, tych ostatnich na pewno u harcerek i harcerzy nie zbraknie.

Deski używamy o grubości 1 — 2 cm. Sklejki (dykty) do budowy domków się nie używa. Skrzynkę wykonujemy dokładnie według niżej podanych wymiarów. Pamiętajcie, aby wewnątrz skrzynek i dno obramować skośnymi listewkami, przez co zaokrągła się dno, a do ścian przybija się wewnątrz listewki, które ułatwiają ptakom poruszanie się.

Skrzynka zwykła, którą widzicie na rysunku 1, jest najczęściej używaną dla sikorek, muchołówki, pleszek, kowalików itp.

Wysokość skrzynek z przodu wynosi 28 cm, z tyłu 34 cm, szerokość 20 cm, długość 20 cm. Otwór okrągły wycinamy w przedniej desce na wysokości 7,5 cm, licząc od środka otworu. Szerokość otworu będzie różna, zależnie od wielkości ptaków, dla których domek robimy. Przeciwnie wycinamy otwór o szerokości od 3,5 do 5 cm.

Skrzynkę półotwartą, która wi-

Rys. 2

dziecie na rys. 2 robimy dla pliszki, kopsiuszki i muchołówki szarej.

Skrzynki zawieszają się na drzewach i murach, zwracając uwagę, aby miejsca te nie były zacienione. Przód skrzynek winien być zwrocony w kierunku południowo-wschodnim.

W lasach należy zawieszać skrzynek na drzewach, rosnących bardziej na skraju przy drogach, nad strumykami, w tych miejscach, gdzie promienie słońca częściej docierają.

Dzieci listów do „Promyka”

Kochany Promyku!

Mieszkałam na przedmieściu, blisko lasu. Często też widzę różnych mieszańców tego lasu. Najwięcej jest ptaków, chociaż teraz przed zimą wiele z nich odleciało do ciepłych krajów. Te, które pozostały, przezwą nie mają mieszkania na zimę. Widziałam już zimą zmarznięte patyki i teraz, gdy pomyśle, że i te, zamieszkuje las obok mego domu mogą cierpieć od mrozu, chcę im pomóc.

Powiedziałam o tym na zbiórce naszej drużyny i wszystkie postawiliśmy zbudować kilka domków dla ptaków, a także zrobić karmik i na najbliższej wycieczce nazbierać w lesie nasion i owoców różnych drzew i krzewów, które zimą, kiedy śnieg pokryje ziemię, będziemy sypać do karmika dla ptaków.

Kochany Promyku, chciałabym, aby i inne drużyny budowały domki i karmiki dla ptaków, pomożemy im

w ten sposób przetrwać nadchodzącą zimę.

Proszę Cię, napisz o tym Promyku.

Ela

z drużyny przy Szkole Podstaw. 15

Miła Elu!

Bardzo ładnie, że jesteś taką czułą opiekunką naszych małych skrzydlatych przyjaciół. Wiele ptaków chroni nasze sady i lasy przed szkodnikami latem, my winniśmy im z kolei pomóc przetrwać ciężki okres zimowy, budując dla nich domki, karmiki, zbierając pożywienie.

Tak, jak i Wasza drużyna, wiele innych prowadzi „walkę z zimą”, boć przecież harcerki i harcerze są przyjaciółmi zwierząt i kochają przyrodę.

Obok znajdziesz dokładny opis jak należy budować domki dla ptaków.

Redaktor

